

KERTVÁROSI Krónika

Az Újpest-Kertvárosi Szent István Plébánia lapja
XXI. évfolyam 8. szám • 2016. november

A TARTALOMBÓL: Karácsonyi tartósélelmiszer-gyűjtés | „Egy jó plébániai csapat megtartó erő” | Halottainkra emlékezünk | A szent zene

LELKIPÁSZTORI KÖSZÖNTŐ

Zárul a kapu, de a szív nyitva áll

Ferenc pápa jövő héten vasárnap, november 20-án, Krisztus Király ünnepén, az egyházi év utolsó vasárnapján ünnepélyesen bezárja a Szent Péter-bazilika szentévi kapuját, és ezzel az eseménnyel véget ér az Isteni Irgalmasság Rendkívüli Szentéve.

A szentév véget ér, de mi marad utána, vagy hogyan folytatódik? Bennünk, általunk? Önmagunkban tapasztalhattuk és tapasztalhatjuk az irgalmasságot nap mint nap. Általunk, akik Istennel kapcsolatban élünk, mások is megtapasztalják az Atya irgalmát. Mindez mennyire vált tudatossá bennünk az év során? Megbocsát, mert irgalmas. Hazavár, mert irgalmas. Örökké szeret, mert irgalmas. Sorolhatnám tovább a véget nem érő tulajdonságokat... Ajándékokat, kegyelmeket kaptunk ebben a szentévben is. Plébániánk nyári nagytáborában az irgalmas Krisztus arcát kerestük. „Arcodat keresem.” Ezzel a mottóval indultunk neki. Ő nem rejtőzött el. Megtaláltuk? Hol? Miben vagy kiben ismertük fel? Egy imádság, egy szentmise, egy testvér mosolya, egy közösségi alkalom, „a megbocsátók szó elhangzása”? Ő to-

vábbra is keres és vágyakozik utánunk, egy szerető, mély kapcsolatra. Merjünk szembenézni és találkozni vele! Találkozzunk, hogy gyógyulást nyerjünk! Járjuk továbbra is az irgalmasság útját, szívünk kapuját kitarva!

Az elmúlt vasárnap a 9 óra körül kezdődő szentmisére két, más plébániához tartozó nagycsalád is eljött, akikkel sok éve baráti kapcsolatot ápolok. Az agapén az egyik családból az apuka nagy örömmel mondta nekem, hogy a mise után többen odajöttek hozzájuk és szóba álltak velük. Közösségünk nyitott feljüket. Az odafigyelést, nyitottságot megtapasztalni óriási ajándék! Ők megtapasztalták és vidáman folytatták napjukat. Egy „idegent” meghívni és megajándékozni nagy bátorság, hiszen még nem vagyunk birtokában az ismeretsegből származó bizalomnak. Többet

adni, mint amit megérdemel, mint ami igazságos. Itt már megjelenik az irgalom. Az Úr szándéka szerint továbbra is gyakoroljuk az irgalmasság cselekedeteit! Ne feledjük, a kapu bezárul, de szívünk legyen továbbra is nyitott!

István atya

Tettel és hittel

A minap megakadt a szemem Ferenc pápa egy hétköznapi homíliáján. (Mármint értsük jól: a szentmise volt egy hétköznapi reggel bemutatott szentmise, nem a szentbeszéd színvonala volt átlagos.) A szentatya arra a krisztusi tanításra reflektált, hogy ha szolgálni akarunk, szolgáljunk teljes szívből, családság, önmagunk megjátékosítása, hatalomvágy, az elsőbbség kívánalma nélkül. Arról is beszélt: óvakodnunk kell a „kettős játszmáktól”, a képmutatástól. Ha nem így teszünk, az egyházi és világi közösségeinkben egyaránt feszültséget szül. Számos példával tudnánk alátámasztani ezt mindannyian.

Természetesen ott él bennünk a jó harc megharcolásának, a pálya végigfutásának motiváló ereje, ami tettekre sarkall – de emlékezzünk rá: ezek a tettek nem üresedhetnek ki, hiszen akkor adnak majd össze valóban teljes életművet, ha Szent Pállal elmondhatjuk majd azt is: „a hitet megtartottam”. Mert cselekedeteink hit nélkül keveset érnek.

A pápai figyelmeztetés, miszerint a kettős játszmákat el kell kerülnünk, hasonlóra int minket: nem elég a tett, szükséges, hogy lelkiismeretesen, odaadóan tegyük, nem kerülőúton, hanem egyenesen, nem önmagunk, de közösségünk érdekében. El kell kerülnünk ezeknek a kettős játszmáknak minden formáját, mert mérgezik életünket és megmérgezik emberi közösségeinket is.

Ugyanakkor meg is fordíthatjuk, és Szent Jakabbal együtt mondhatjuk, hogy „a hit tettek nélkül halott”. Tudjuk és értjük, hogy nem elég a hit, ha tettekben nem

valósul meg a krisztusi tanítás. Föltehetjük a kérdést, hogy lehet ezt megvalósítani. A válasz Jézus személyében van, aki valóságos emberként élénk élte a tökéletes ember mintáját, példát adva arra, hogyan lehet szentté válni.

Tehát látjuk, hogy a tettek és a hit nem választhatók el egymástól, hanem együtt kell a kettőt megélni, s eljutni az üresség helyett a teljességre, a magány helyett a közösségre.

Vágvölgyi Gergely és Faragó András

Karácsonyi tartósélelmiszer-gyűjtés

Kedves Testvérek!

A plébániai Boldog Gizella Karitás Csoport az idén is igyekszik a plébániához tartozó rászoruló családoknak, egyedülállóknak és betegeknek karácsonyi csomagokat összeállítani. Kérjük, hogy aki teheti, a templomban kihelyezett műanyag kosarakba az eddig megszokott módon hozzon tartós élelmiszert! Az adományok elhelyezhetők, illetve a plébániára behozhatók a szentmise után, illetve amikor egyébként is le tudjátok adni – például hittanórák és plébániai fogadóórák alatt.

A gyűjtés november 26-án, szombaton kezdődik, és a december 18-i,

vasárnap esti mise után ér véget.

A rászoruló a csomagokat december 23-án, pénteken kapják meg a plébánián. Kérem, hogy csak a gyűjtés időszakában hozzátok a csomagokat, mert december 20-án már csomagoljuk őket.

Kérem, hogy az alábbiakat hozzátok: *eldobható borotva, sampon, szappan, darált mák, dió, méz, lekvár, cukor, liszt, száraztészta, olaj, lencse, bab, rizs, csokoládé, szárazkolbász, készételkonzerv, löncskonzerv, halkonzerv, májkrémkonzerv, illetve bármilyen más konzerv.*

Kérem, hogy lejárt élelmiszert ne hozzátok, mert ki kell dobnunk!

(Nem kockáztathatjuk, hogy az adományok miatt bárki megbetegedjen...)

Nyomatékosan kérem, hogy ruhaneműt Káposztásmegyerre vigyetek, ne csempésszék be a plébániára, mert nekünk nincs helyünk a tárolásra! (Külön fuvart kell szerveznie az átszállítására.) Kérem, hogy becsüljük meg egymást annyira, hogy ezt figyelembe veszitek!

Nagyon köszönöm az adományokat előre is, a rászorulóknak nevében is!

Áldott adventet kívánok:

Horváthné Kati karitásvezető

CSALÁDRÓL CSALÁDRA

„Egy jó plébániai csapat megtartó erő”

Sorozatunk következő állomása a Ferencz család otthona, akik aktív résztvevői a plébániai életnek.

– **Kérlek mutassátok be magatokat, a családotokat!**

– GYULA: Programtervező matematikusként végeztem a Debreceni Egyetemen. Egy szoftverfejlesztő cégnél dolgozom. A másik diplomám matematika-informatika tanár, amivel akár még egy középiskolában is taníthatnék. 1998. június 13-án házasodtunk össze Kattival a zuglói Páduai Szent Antal-templomban, majd 2000. január 2-án megszületett Kata lányunk, utána 2001. február 25-én Gyszi fiunk. Egy kis szünet után, 2004. április 5-én Matyi, majd 2005. július 3-án pedig Kitti. Most szeptembertől már mind a négyen egy nyolcosztályos gimnáziumba, a Németh László Gimnáziumba járnak iskolába, így könnyebb lett a reggeli indulás, mivel mind a négy gyerekünket egy helyen teszem ki, amikor dolgozni megyek, és többnyire együtt is tudnak hazajönni délutánonként. Jól tanulnak, vannak barátaik/barátnőik, megtalálták a helyüket, így szeretnek ebbe az iskolába járni.

– GYSZI: Én 15 éves, 9. osztályos vagyok, a kertvárosi templomban ministrálok, szeretek focizni, floor-ballozni, korcsolyázni.

– KATA: 2000-ben születtem. Nagyon szeretek olvasni, zenét hallgatni. Ugyanoda járok iskolába, ahová a többiek... *(nevetés)*

– KATI: Ferenczné Rehák Kati a nevem, katolikus családban nőttem fel, két húgom van. A Bosnyák téri templomba jártam hittanra, szentmisére, gitáros énekarba (egy ideig még vezetője is voltam a húgommal). A nyomdaipari iskola után a Szikra Lapnyomdában dolgoztam, majd sok kis kitérő után a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztériumban kötöttem ki. Innen 10 év munkaviszony után az anyaság szép és kacskaringós labirintusában találtam magam, ahol 13 évig főállású anyaként „dolgoztam”. Nem akartuk, hogy bölcsődébe járjanak a gyerekeink, úgyhogy kihasználtunk minden lehetőséget. Most, hogy a gyerekek már nagyobbak, beiratkoztam az ELTE-re, és idén nyáron kitűnő minősítéssel kaptam meg a tanítói diplomámat. Jelenleg egy káposztásmegyeri iskolában másodikos gyerekeket tanítok. Szabadidőmben nagyon szeretek olvasni, de a legjobban az autózézetés kapcsol ki.

– **Most meséljetek arról, hogyan csatlakoztatok a közösséghez!**

– KATI: 1998-ban költöztünk Káposztásmegyerre, amikor összeházasodtunk, onnan a Bosnyák tér már egy kicsit messze esett. Így a káposztásmegyeri és a kertvárosi

templomba is jártunk. Miután megszülettek a gyerekek, sokszor előfordult, hogy csak felváltva tudtunk misére menni, pl. egyikünk a 9-esre, másikunk a 11-esre. Így nem nagyon tudtunk betagozódni egyik közösségbe sem, pedig már akkor jó lett volna, amikor a gyerekek kicsik voltak (támogatás, komatál, egymás megerősítése). Egy idő után azt gondoltuk Gyulával, hogy most már jó lenne tartozni valahová – már csak a gyerekek miatt is –, és elmentünk a pápai táborba, ahol megismerkedtünk mindenkivel, és minket is megismertek.

– **GYULA:** Sokat beszélgettünk róla, hogy több helyre járunk templomba, de jó lenne egy közösséghez tartozni. A gyerekek akkor még a Szent János Apostol Katolikus Iskolába jártak, de tudtuk, hogy ennek egyszer vége lesz, és akkor ott maradnak közösség nélkül. Nekünk pedig – ha azt akarjuk, hogy egy plébániai ifjúsági közösséghez tartozzanak – valamelyik plébániánál meg kell állapodnunk. Az iskolák változhatnak, de egy jó plébániai csapat megtartó erő, biztos háttér lehet a gyerekeknek akár még fiatal felnőtt korukban is. Csatlakozásunk fő célja az volt, hogy a gyerekeknek próbáljunk valami közösséget találni. Amikor alaposabban megismerkedtünk a közösséggel, kiderült, hogy a tizenéves gyerekeknek még kevésbé van csoportjuk. Működtek valamennyire, de nem volt intenzív. Láttuk, hogy a kortársaik jelen vannak a plébánián, de mégsem jártak hittanra, nem voltak közös programjaik. Ezért próbáltunk segíteni László atyának, beszéltünk a hittanárokkal, megkerestük azokat a szülőket, akik szintén tenni akartak valamit, és hasonló korú gyerekeik voltak. Végül kialakult egy kis csapat, akikkel úgy gondoltuk, hogy próbálunk valamit tenni.

– **És most hogyan kötődtek a plébániához?**

– **GYULA:** Most a gyerekek a korosztályuknak megfelelő hittanra járnak. Emellett a fiúk ministrálnak. Részt veszünk és segítünk, ha szükséges, a nyári táborok szervezésében és egyéb programok lebonyolításában. Nemcsak a gyerekek járnak hittanra, hanem mi is. Kéthetente csütörtökönként egy házas csoportba, ahol idén a Mécs lelkiség anyagait kezdtük boncolgatni. Ez a kötődés nemcsak a plébániához fűz, hanem a jó Istenhez is.

– **Ezt családi körben hogy valósítjátok meg? Erről tudnátok mondani pár szót?**

– **KATI:** Arra törekszünk, hogy esténként félóra összejöjünk egy beszélgetésre és imára. Megbeszéljük, hogy ki

vel mi történt aznap, aztán a Szentírásból olvasunk fel vagy egy rövid imát mondunk el (pl. az Úr angyala). A végén lehet énekeket kérni, és azokat együtt elénekeljük. Szoktuk még imádkozni az irgalmasság rózsafüzérének nagypéntektől az irgalmasság vasárnapjáig. Néha próbálkozunk a reggeli imával is, de az még nem megy. Adventben egy adventi naptárt használunk. Ennek a zsebeibe minden családtag négy-négy szándékot vagy „jó cselekedetet” rejt el kis lapokon. Esténként húzunk a naptárból, és a következő napon megpróbáljuk megvalósítani a kitűzött szándékot. Az esti családi ima állandósult záróeleme, hogy körben állunk, megfogjuk egymás kezét, és elénekeljük a „Békesség legyen velünk” című éneket.

– **Van-e valami tervetek, hogyan kötődnétek szorosabban a közösséghez?**

– **GYULA:** A plébánia programjain való részvétel folyamatosan erősíti a közösséghez való kötődésünket, és amennyiben szükséges, ahogy a múltban, a jövőben is szívesen veszünk részt ezen programok lebonyolításában.

– **Szó esett a közösségről, lelki táplálékról, most legyen szó a fizikai táplálékról. Van-e a családnak kedvenc süteménye?**

– **KATI:** Családunk kedvence a keksztekercs, amit általában karácsonykor szoktunk készíteni.

István atya

Kesztekercs

Hozzávalók a tésztaához: 25 dkg darált keksz, 15 dkg dió, 10 dkg porcukor, feketekávé

Hozzávalók a krémhez: 25 dkg Rama margarin, 15 dkg porcukor, 2 evőkanál kakaópor

Elkészítés:

A tésztahoz szükséges alapanyagokat megfelelő mennyiségű feketekávéval összegyúrjuk úgy, hogy nyújtható tésztát kapjunk. A kapott tésztát zsemlemorzssával megszórta zsírpapíron kb. 1 cm vastagságúra kinyújtjuk. A krémhez szükséges alapanyagokat simára keverjük és a kinyújtott tészta tetejét megkenjük vele. Ezután a zsírpapír segítségével feltekerjük. Végül megszórjuk porcukorral és szeletelve tálaljuk.
Jó étvágyat!

Testületi hírek

Az egyházközségi képviselőtestület októberi ülésén kiemelt témaként a plébánia fejlesztési tervei kerültek nagytáblára. A testület beszámoló hallgatott meg az urnatemető bővítésének lehetőségeiről és megtekintette az elkészült vázlatokat. Ezt követően

az Operatív Munkacsoport által összeállított, a legfontosabb fejlesztési-karbantartási tételeket tartalmazó listát nézték át a képviselők. A testület döntése értelmében a plébánia az önkormányzattól kapott támogatásból megkezdi a templom ajtajainak

cseréjét, hogy azokat esztétikusabb, biztonságosabb és a belső teret jobban szigetelő ajtók válthassák fel.

A testület következő ülésére november 20-án, vasárnap este 19 órakor kerül sor a plébánia nagytáblájában.

Vágvölgyi Gergely, elnök

Halottainkra emlékezünk

Mindenszentek és a halottak napja a halottakra való emlékezés ünnepe.

November 1-jén, mindenszentek ünnepén (latinul *Festum omnium sanctorum*) emlékezünk meg azokról az elhunytakról, akiknek a lelke hitünk szerint már üdvözült és bejutott a mennyországba. Azoknak az üdvözülteknek a közös ünnepe, akiket nem avattak szentté, illetve akik nem kaptak külön napot az egyházi naptárban. Őket a „szentek egyezsége” köti egybe a földön élő lelkekkel (*küzdő egyház, Ecclesia militans*). Mindenszentek napját először III. Gergely pápa idején ünnepelték meg. Egyetemes ünneppé IV. Gergely pápa tette 844-ben. A görög katolikus és az ortodox keresztény egyház számára egyaránt jeles nap ez. Magyarországon 2000-től tudjuk méltóképpen megünnepelni, ekkor lett ugyanis újra munkaszüneti nap mindenszentek napja.

A mindenszentek ünnepe nem tévesztendő össze a halottak napjával, melyet másnap, azaz november 2-án ünnepelünk. Halottak napján az elhunyt, de az üdvösséget még el nem nyert, a tisztító tűzben lévő hívekért imádkozunk. Ez a szenvedő egyház (latinul *ecclesia patiens*) ünnepe, melyet Szent Odilo clunyi bencés apát vezetett be emléknappként 998-ban. Később a bencés renden kívül is ünnepnappá vált. A 14. század elejétől kezdve a katolikus egyház egésze átvette a halottak napja megünnepelését. Az ünnep estéjét a *halottak estéjének (halottak vigíliájának)* is nevezik.

Míg a mindenszentek ünnepe és a halottak napja a katolikus hívek két fontos őszi ünnepe, addig a reformátusok számára egyik nap sem ünnep. A református egyház nem ismeri el a szentek tiszteletét, és helytelennek ítéli a katolikus egyház halottakról való megemlékezésének gyakorlatát. Az evangélikusok ezzel szemben megtartják a halottak napját, de a mindenszentek ünnepét nem, bár elismerik a szentek létezését. Új keletű és katolikus hatásra kialakult örvendetes szokás lett a reformátusoknál a halottak napi megemlékezés, a gyertyagyújtás és a sírgondozás. Úgy látszik változnak az idők...

Ahogy az lenni szokott, az emberi élet legfontosabb álmásaihoz kötődő ünnepek eredete a régmúlt idők homályába vész.

A mai Nagy-Britannia és Franciaország területén, valamint az Ibériai-félszigeten egykor élt kelták természetimádó népek voltak, akik számára a Napisten volt a munka és a pihenés jelképe, a gazdag termés biztosítója. A kelta újévet minden év november elsején nagy fesztivállal ünnepelték meg, amely a Nap uralmának végét, illetve a sötétség és a hideg uralmának kezdetét szimbolizálta. A kelták hite szerint ilyenkor *Samhain*, a napisten a halál és a sötétség fogságába került, és október 31-én összehívta a halottakat, akik különböző formában és alakban jelentek meg előtte. Úgy képzeltek, hogy a rossz lelkek általában állatok, főleg macska képében öltönek testet.

Október 31-én, miután a termést betakarították és elraktározták a hosszú, hideg télre, megkezdődött az ünnepség. A kelta papok a hegytetőn, a szent tölgyfák alatt gyülekeztek, új tüzet gyújtottak, termény- és állatáldozatokat mutattak be, tűz körüli táncuk jelezte a napszezon végét és a sötétség kezdetét. Mikor eljött a reggel, a papok szétszították a paraszat a családok között, hogy azzal új tüzet gyújthassanak. Ezek tartották távol a halottakat, a kóbor lelkeket és űzték el a hideget. November elsején az emberek állatbőrökből és állatfejekből készült ruhákba öltöztek, és a napisten, Samhain tiszteletére háromnapos fesztivált tartottak.

Az 1. században a rómaiak elfoglalták Britanniát, és provinciájukká tették. Rómával való kapcsolata idején Britanniának több, a kelta ünneppel rokon római ünnepe is egybeesett. A római *Feralia* a holtak emléknapja volt, melyet február 13–21. között ünnepeltek. Virággal díszítették a sírokat, ételeket és sőt helyeztek rájuk. Ideje alatt bezárták a templomokat, s nem kötöttek házasságot. Úgy hitték, hogy az elhunytak lelke ezekben napokban feljön a sírra, s fogyaszt az ételekből, mert szünetelnek az alvilági büntetések és a *manesek* (*manes* = elhunytak lelkei) is pihennek. Február 22-én pedig minden római család megülte a *caristiát*, a kölcsönös szeretet ünnepét, és egymást megajándékozva, vidámsággal oldották föl a *Feralia* komorságát. A másik római ünnep a *Pomona-nap* volt, Pomonának, a gyümölcs-termésért felelős isteni szellemnek, a gyümölcsfák és kertek istennőjének, numennek az ünnepnapja.

A római Pomona-nap, a kelta Samhain-fesztivál és a keresztény mindenszentek napja hagyományainak keveredésével alakult ki az angolszász országokban a mindenszentek napját megelőző este, október 31-e, minden szent estéje (angolul *All Hallows' Eve*), *Halloween*, azaz a kóbor lelkek, a kelták halotti istenének éjszakája. Kevesen tudják azok közül, akik Halloweenkor mindenféle rémisztő, horrorfilmbe illő jelmezbe öltöznek, édességeket gyűjtögetnek és széles vigorral világító tóklámpásokat gyűjtanak meg, hogy ez nem egy új keletű „amerikai, illetve angolszász örület”, hanem egy nagyon is ősi pogány szokást keltenek ezáltal életre!

A tűzünnepek az évben mindig párosan voltak jelen: az ősziünnep mellett a nyárünnep, azaz *Szent Iván éjszakája* jelezte az év másik komoly fordulópontját, amely hasonló kulturális átalakuláson ment keresztül.

A kereszténység elterjedésekor az őskeresztény gyakorlat az volt, hogy a Biblia kijelentéseivel ellentétes ünnepeket nem fogadtak el, így lehetőség szerint a pogány ünnepeket keresztény tartalommal töltötték meg (*krisztianizálták*) azok elsorvasztása helyett. Így történt ez a mindenszentek ünnepével is.

A hajdani rómaiak őseiket és hőseiket istenként és fél-istenként tisztelték, szobrot emeltek, szentélyt állítottak

számukra. Marcus Agrippa Kr. e. 27-ben építtette Pantheonnak nevezett hatalmas templomát, ahol a papok az összes isten tiszteletére áldoztak. A Pantheon aztán Rómában 610. (egyek források szerint 609.) május 13-án keresztény templommá alakították, s IV. Bonifác pápa az összes vértanú tiszteletére szentelte. Innen ered a mindenszentek napja.

A római hagyomány azonban nem az első volt a sorban, ugyanis a május 13-i dátum már korábban is ezen szentek ünneplésére szolgált. A kezdetek a 4. századra nyúlnak vissza: Szent Efrém szíriai egyházatya és Aranyszájú Szent János írásaikban beszámolnak a mindenszentek ünnepéről, melyet ekkor azonban még május 13-án, illetve a pünkösd utáni első vasárnap ülték meg. E vasárnap neve a görög egyházban ma is szentek vasárnapja.

Nyugaton 609-ben tűnt föl először ez az ünnep, amikor május 13-án a Szűz Mária, Vértanúk Boldogasszonya és minden vértanú tiszteletére a már említett módon felavatták a Pantheon. Nemcsak vértanúkat, hanem valóban minden szentet november 1-jén először Angliában és Írországból kezdtek el ünnepelni a 700-as években. November első napja a megemlékezés napjaként a 8. században, 741-ben, III. Gergely pápa (731–745) idején jelent meg először, aki az ünnep tartalmát kiterjesztette azáltal, hogy a Szent Péter-bazilika egyik mellékkápolnáját nemcsak minden vértanúnak, hanem „minden tökéletes igaznak” a tiszteletére szentelte.

Mindenszentek egyetemes ünneppé 844-ben, IV. Gergely pápasága alatt vált. Az ünnepet még a 8. században május 13-ról november 1-jére tették át, valószínűleg azért,

hogy ezzel a kelták régi népi újesztendejét megszenteljék, ezzel ötvözve a régi hagyományt az újjal. 835-ben Jám-bor Lajos császár IV. Gergely engedélyével hivatalosan is elismerte az új ünnepet, és attól kezdve a mindenszentek az egész kereszténység ünnepe lett. A katolikus egyház az ünnepet attól kezdve november 1-jén ünnepli, míg az ortodoxia egy héttel később tartja.

A mindenszentek napja után következő napot, halottak napját 998 óta tartják november 2-án. Ez az ünnep összefügg azzal a századvégi szorongásos hangulattal, mely 1000-re a világvégét várta. Ilyen elképzelések mellett igyekeztek a halottakkal „jóban lenni”, az elhunytak szellemeivel jó barátságba kerülni. A sírokon gyertyát gyújtottak, hogy „szegény, fázós lelkek annak fényénél melengethessék magukat”. A november 2-i halottak napja Szent Odilo bencés apáttól (962–1048.) származik, aki ezt az emléknapot a Cluny anyaegyház alá tartozó minden bencés házban bevezette. Az ünnep gyakorlata mindmáig fennmaradt. Az ezredvégi világvégevárás elmúltával az ünnep megmaradt, és egyre inkább elterjedt, míg végül a 14. századtól Róma is átvette.

Dr. Hollósy Ferenc

IRODALOM:

- Magyar Katolikus Lexikon: Mindenszentek ünnepe
- Ünneppel emlékezünk halottainkra, Múlt-kor, 2013. november 1.
- Mindenszentek – Halottak napja, keresztény.network.hu
- A halloween ünnep eredete és hagyományai, csaladivilag.hu, 2014. október 15.

ELMÉLKEDŐ

A szent zene

Templomunk kórusán található hatalmas üvegablak Szent Cecíliát ábrázolja, akinek emléknapját 545 óta november 22-én ünnepli az egyház. Cecília ókeresztény szűz és vértanú, s a szent zene védőszentjeként tartjuk számon.

Ez az ünnep lehetőséget kínál, hogy egy kicsit a liturgiáról, annak is a zenei részéről gondolkodjunk. A muzsika már az ószövetségi zsidó nép liturgiáját is átszötte, gondoljunk csak a zsoltárokra – melyek tulajdonképpen énekek – vagy ezek lantkíséretére, a hárfára, dobokra vagy a citerára – mely hangszerekről a Szentírás többször is említést tesz. Ha ünnep volt, vagy csak a szívbéli hálójukat akarták kifejezni, mindig énekeltek. A választott nép énekelt, mikor Mózesrel átkeltek a Vörös-tengeren, de ugyanúgy példa az Újszövetségben Jézus és a tanítványok himnuszénekése, mielőtt kimentek volna az Olajfák hegyére (vö. Kiv 15,1 és Mk 14,26).

Az intézményesedett egyház történelme során szépen látszik a liturgikus zene alakulása. A középkorban megjelenik a gregorián, majd a többszólamúság, később pedig már a hangszereket is beengedik a templomokba. Ma már

nehezen tudnánk elképzelni egy orgona nélküli templomot vagy egy gitár nélküli tábort misét.

A zene olyasmint fejez ki, amire a szavak képtelenek vagy kevesek. Többször ad a liturgikus szövegeknek is, a szentet szentebbé teszi.

Azonban minden hangszer közül a legkiemelkedőbb az emberi hang, mely mindenki számára elérhető. Szent Ágoston mondta: „Aki énekel, az kétszeresen imádkozik.” Szerintem ez igaz. Nem kell operaházi szinten énekelni ahhoz, hogy belássuk: egy dallal a legmélyebb vágyainkat és érzéseinket is felszínre tudjuk hozni. Az ének a velünk született őszinteség.

Jézus azt mondta: „Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevében, ott vagyok köztük.” Gondoljunk csak bele, Jézussal együtt énekelhetünk...

Liszt Ferenc oratóriumában Szent Cecília még a kínzások közepette is énekel magasztalja Istent. Merjük hát szolgálni vele Őt, akitől ajándékba kaptuk!

Faragó András

Szeptemberben és októberben is találkoztunk

A szeptemberi találkozónk szokásunkhoz híven imával, majd a nyári élmények felelevenítésével kezdődött.

Mindenki örömmel újságolta el, mi történt vele a nyáron, hol töltötte el a vakációt.

A nyári szünet a táborozás ideje. A táborozás, nyaralás, és találkozás a természettel. De ennél jóval több is: nyaralással egybekötött közösségi közeledés egymáshoz, ami próba, töltekezés, újrakezdés.

Néhányan részt vettünk Péliföld-szentkeresztben, 2016. szeptember 12–15-ig tartott lelkigyakorlaton is. Ezt a lelkigyakorlatot Havasi József szalézi szerzetes atya tartotta.

Előadásának fő témája minden napra lebontva más volt.

Az első nap témája a lélekkel való foglalkozás volt. Hová tartunk, mi a célunk? Jó úton vagyunk e? Teremtünk csendet, hogy beszélhessünk az Istennel. A második nap témája az Irgalmasság évével kapcsolatos téma volt különböző példákkal, történetekkel bővítve. A harmadik nap folyamán a szentek, a bűn fogalma és a bűnbánati aktusok magyarázata volt a fő téma. Az Isten nem kegyetlen Isten, hanem irgalmas Isten. Mivel ezen a napon ünnepeltük a Szent Kereszt felmagasztalását, a nap témája is az ünnephez kapcsolódóan került értelmezésre. A keresztre feltekintünk. A szent keresztre nemcsak a szenvedésnek, hanem a győzelemnek, az üdvösségnek, a megváltásnak, a bűnbánatnak, a hálaadásnak, a dicsőségnek, a szeretetnek is jelképe. A negyedik napon a keresztyéni köteleességről volt szó. Példaként lebeg szemünk előtt Bosco Szent János öröksége a köteleességről és Szalézi Szent Ferenc tanúsága. A köteleesség: nevelni, szeretni, példát mutatni, úgy is élni. Ott legyenek példa, az élet sója, az élet világossága, az élet kovásza, ahol vagyok, ahol élek. Nem elég vasárnapi keresztyénekné lenni, az életben

példát kell mutatni, hogy észrevegyék, mi keresztyének vagyunk.

Részt vettünk a VIII. Országos Magyarok Nagyasszonya Találkozón is, 2016. szeptember 24-én. A lelki program fővédnöke Dr. Erdő Péter bíboros volt. Az ünnepi mise a Budapest-Rákospalota Magyarok Nagyasszonya Főplébánia templomában volt. A szentmisét Dr. Varga Lajos váci segédpüspök celebrálta. A szentmisén közreműködött a váci székesegyház Szent Cecília-kórusa.

Többekkel részt vettünk a plébániai kiránduláson Törökmezőn.

Az októberi találkozásunkat is imával kezdtük, majd október hónap lévén beszélgetésünk egyik fő témája a Szűz Mária-tisztelet volt.

Plébániánkon 2008-ban alakult a Prohászka Imaszövetség. Az imaszövetség tagjai is részt vettek október 10-én, szombaton Székesfehérváron, Prohászka Ottokár püspök születésének 158. évfordulója alkalmából tartott emlékmisén a róla elnevezett Prohászka Ottokár-templomban. A sírhelye is a templomban van. A szentmisét Spányi Antal püspök úr celebrálta.

Prohászka Ottokár halálának megemlékező emlékmiséjét a Budapesti Egyetemi Templomban tartják minden év április hónapjában.

Az újabb imaszövetségi tagok jelentkezését szívesen várjuk.

Belláné Ica

* * *

Megemlékeztünk a hónap szentjeiről és a mártírjainkról is. Ebben a hónapban ünnepeltük az 1956-os forradalom 60. évfordulóját. Ennek kapcsán emlékeztünk meg a drága mártírjainkról, akik az életüket adták a hazáért, az egyházért, Istenért. Többek között megemlékeztünk Boldog dr. Meszlényi Zoltán püspökről, Mindszenty József bíborosról, Boldog Sándor Istvánról, Boldog Romzsa Tódor

püspök és vértanúról. Ezen kívül beszélünk az 50-es évekről, internálásról, igazságszolgáltatásról, a kettős megszállásról, felekezetről, nyilasokról, gulágról, át- és kitelepítésekről, beszolgáltatásokról. Sokan vannak köztünk olyanok, akik ezeket a borzalmas időket át is élték és emlékeznek rá.

Ezért kérjük a Szűz Máriát, járjon közbe értünk Szent Fiánál!

Október 28-án együtt ünnepeltünk a karmelita nővérekkel az Aschner Lipót téren. A Jézus Isteni Szívéről Nevezett Karmelita Nővérek rendjük alapításának 125. évfordulójáról hálaadó szentmisével emlékeztek meg, amelyet Horváth Zoltán atya, a Terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-templom plébánosa és Pályi László atya, nyugalmazott plébánosunk mutatott be.

Az isteni gondviselés megadta a rendalapítónak, Szent Józsefről nevezett Boldog Mária-Teréziának azt a kegyelmet, hogy megismerje a Kármelt, és csodálatos módon egybekapcsolja a kontemplatív lelkiséget az aktív, apostoli tevékenységgel a lelkek segítésére és üdvösségére.

A rendalapító anya vezérgondolatait – „Mindenkiben Istent látni. Mindenkiben Istent szolgálni. Mindenkiben Istent szeretni” – a jelenleg itt szolgáló nővérek munkája is híven tükrözi. Nagy boldogság volt együtt látni a sok kisgyermeket és fiatal szüleiket az Isten házában, és velük közösen ünnepelni ezen a szép napon.

Az Isten áldja meg a nővérek áldozatos, fáradságot nem kímélő munkáját! És egyben imádkozzunk is értük és új hivatásokért!

Rendszeresen részt veszünk önkéntesként a karitászmunkájában is.

A következő nyugdíjas-találkozó 2016. november 28-án lesz.

Parizán Klári

Programnaptár

Adventben minden hétköznap reggel 6 órakor rórate szentmisét tartunk a templomban.

NOVEMBER

- 12., vasárnap:** Évközi 33. vasárnap, az esti szentmisén a Gitáros Kórus énekel.
- 19., szombat:** 19 órától plébániai Katalin-bál az Újpesti Polgár Centrumban.
- 20., vasárnap:** Krisztus király vasárnapja, a 11 órai szentmisén a Laudate Kórus énekel, ezen a vasárnapon központi Karitás-gyűjtést tart az egyházmegye.
- 21., hétfő:** A Boldogságos Szűz Mária bemutatása a templomban.
- 22., kedd:** Szent Cecília szűz és vértanú emléknapja.

- 25., péntek:** 19 órakor német dalest a plébánián.
- 26., szombat:** 9 órától koszorúkötés a plébánián.
- 27., vasárnap:** Advent első vasárnapja.
- 28., hétfő:** 14 órától idősebbek teadélutánja.

DECEMBER

- 2., péntek:** Első péntek, szentmisék reggel 7 és este 6 órakor.
- 3., szombat:** Első szombat, a Rózsafüzér társulat titokcsereje 17.15-kor.
- 4., vasárnap:** Advent második vasárnapja, a 9-es mise után Szent Miklós köszöntése.
- 6., kedd:** Szent Miklós püspök emléknapja.

- 8., csütörtök:** A Boldogságos Szűz Mária szeplőtelen fogantatása, 19 órakor család-vedelmi előadás a plébánián.
- 10., szombat:** Lelkinap a plébánián Horváth Zoltán terézvárosi plébános atya vezetésével.
- 11., vasárnap:** Advent harmadik vasárnapja, az esti misén a Gitáros Kórus énekel.

A SZENTMISÉK

RENDE:

Hétfő, szerda, péntek:	7.00
Kedd, csütörtök, szombat:	18.00
Vasárnap:	9.00 (gyerekmise), 11.00, 18.00

IRODAI ÓRÁK:

hétfő, csütörtök:	16.00–18.00
kedd:	9.00–11.00

Agapé

NOVEMBER

- 13.:** Pénteki hittanosok
- 20.:** 2–4. osztályos hittanosok
- 27.:** Növekedő

DECEMBER

- 4.:** Képviselőtestület
- 11.:** 5–9. osztályos hittanosok
- 18.:** Egyetemisták és fiatal felnőttek

PLÉBÁNIÁNK ADATAI

Cím: 1046 Budapest, Rákóczi tér 4–8.

Telefonszám: +36 1 369 0393

Bankszámlaszám: CIB Bank 10700457-69099728-51100005

Honlap: ujpestkertvaros.hu

 COPYGURU
fénymásolás • nyomtatás • diplomakötés...

Az Újpest–Kertvárosi Szent István Plébánia lapja. Megjelenik havonta 400 példányban. ■

Egyházi felelős és kiadó: HORVÁTH ISTVÁN plébániai kormányzó ■ Honlap: www.ujpestkertvaros.hu ■

Kövessen minket a Facebook-on is! ■ Adószám: 19819057-1-41 ■ Főszerkesztők: FARAGÓ ANDRÁS és VÁGVÖLGYI GERGELY ■

Olvasószerkesztő: KERÉK ISTVÁN, TAJTI RÓBERT ■ Tipográfia: VALKÓCZI JÓZSEF ■ E-mail: kertvarosikronika@gmail.com